

[A. Chr. Christensen.]

Kendskab til, for at det kan skønne over, hvorledes vi paa bedste Maade værner om Fiskeyngelen. Da Aalborg Omegns Fiskeriforening i Sommer havde indbudt til Møde i Nibe, var der Fiskere, der overfor mig sagde, at medens de kun havde Lov til at fiske 2 Maaneder med Vaad i den østlige Del af Fjorden, fiskede de lige saa meget som nu i 5½ Maaned. Dette beviser, at min Betragtning var rigtig, at vi ikke i denne Del af Fjorden skulde opretholde det stærkt forcerede Snurrevaadsfiskeri, hvorved vi i høj Grad udsætter Fiskeyngelen for Ødelæggelse, til stor Skade for Fiskerierhvervet. Paa det omtalte Møde i Nibe blev der stærkt klaget over det ulovlige Fiskeri, som foregaar deroppe i Limfjorden, og det er blevet mig paalagt at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed herpaa, da Fiskerne er meget generede deraf.

Til selve Lovforslaget har jeg i øvrigt ikke mange Bemærkninger. Jeg ser, at Landstinget heller ikke har ændret den Bestemmelse i § 7, 2det Stykke, hvor der staar „dagligt Højvande“. Jeg synes, vi burde skrive „dagligt Vande“, da det, saa vidt mig bekendt, aldrig er brugt at føre Ruseradene helt ind til Land, hvor der er en bred Fladstrand, og dette vilde jo ogsaa i høj Grad være til Ulempe for alle Fiskerne. Jeg takker for den Affattelse, som Landstinget har givet § 10, idet den bedre dækker, hvad man forstaar ved et Snurrevaad. Jeg har allerede omtalt Bestemmelsen i § 33 med Hensyn til de 20 kg. Jeg vilde have ønsket, at Landstinget havde taget 100 m fra Linerne, saa der havde været et lille Pusterum, inden vi var kommet op til de 300 m; men der maa jeg vel tale for døve Øren.

Nogle af de Ændringer, som er vedtaget af Landstinget, anser jeg for Forbedringer, og trods mine Betænkeligheder vil jeg slutte med at udtale det Haab, at Loven, naar den træder i Kraft, i nogen Maade maa være i Stand til at tilfredsstille Fiskeriets Udøvere, den danske Fiskerbefolkning, som vi alle omfatter med den største Interesse.

J. C. A. Larsen: Under de Forhandlinger, der blev ført her i Fjor ved første Behandling af Saltvandsfiskeriloven, tillod jeg mig at rette nogle Henvendelser til den højtærede Minister angaaende en Klage fra

Fiskerne Nord for Kronborg. Danmark har en Overenskomst med Sverige, hvorefter der ikke af danske og svenske Fiskere maa fiskes med Vaad indenfor Øresunds Grænser, og den nordlige Grænselinie bestemmes af Linien fra Gilbjergshoved til Kullens Fyr. Fiskerne har rettet Henvendelse, om man ikke kunde ændre denne Grænse til Linien Ellekilde Hage—Viken i Sverige, idet disse Fiskere gør gældende, at medens de danske Fiskere er afskaaret fra at drive Fiskeri med Vaad indenfor dette Territorium, kan tyske Fiskere, som fisker en hel Del deroppe, drive dette Fiskeri i den Del af Farvandet, hvor dette er bredest. Jeg rettede den Gang Forespørgsel til den højtærede Minister om dette Forhold, og Ministeren bekræftede, at Ordningen beroede paa en Overenskomst med Sverige, og han lovede at søge Forhandling med vort Naboland om, hvorvidt dette Forhold kunde blive ændret. Jeg tillader mig derfor ganske kort at forespørge den højtærede Minister, om denne Forhandling har fundet Sted, og hvilket Resultat der er naaet.

Ministeren for Fiskeri og Søfart (Stavning): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet de foreliggende Lovforslag, og jeg henstiller meget, at man følger Ordførernes Betragtninger om, at det utvivlsomt nu er det forsvarligste at søge disse to Lovforslag vedtaget i den Skikkelse, de nu har faaet. Jeg vilde tro, at et Forsøg paa nu at foretage Ændringer let vilde kunne gøre, at det ikke lykkedes at føre Sagerne igennem Landstinget paa ny.

Til de enkelte Bemærkninger, der er gjort af ærede Medlemmer, skal jeg kun føje faa Ord. Det ærede Medlem Hr. Sevelsted udtalte sin Bekymring over, at man havde opgivet Ferskvandsfiskeriinspektøren. Jeg kan henvise til, hvad jeg har sagt derom, og til Landstingsudvalgets Betænkning, hvoraf det fremgaar, at dette Spørgsmaal har været under indgaaende Forhandling. Det er en Selvfølge, at man nu vil søge at imødekomme de Interesser, der er med Hensyn til Konsulentvirksomheden for Ferskvandsfiskeriets Vedkommende, gennem den Nyordning, som bliver etableret, og det kan formodentlig ikke — det forstod jeg ogsaa paa det ærede Medlems Be-